

לזכר...

ארן צעיר מתמר בתכלת הרונה
חריפות של שרף בגזע הרוגש
מליוני מליוני מתטים מצל למצע
שלכת ארנים נוקלת — לאטה.

תלמלים וציני זהר, הנה הפל?
רוח נשאת בגבהים
זו הנהיה התהומית ממרתקי הזמנים
אל האחד, האהוב, הטוב.

נדעתי אשר מתעקלים השבילים
וישרת המצגלות תתצות בשיאה
אין מאום מאחורי אותו
קסם פורח של נצני בראשית
ריקניים.

קרת מאד סיל אלמוני!